

[Finansministeren.]

ikke har opsparingsmuligheder. Jeg siger ikke, at folk med børn ikke kan have opsparingsmuligheder, men at der er folk med børn, som af gode grunde ikke har nogen opsparingsmulighed, og tilsvarende dårligt stillede kredse.

Jeg vil ikke bestride, at der ligger en betydelig interesse i at få opsparingen øget — det ville være urimeligt, om jeg stillede mig på et andet standpunkt —, men jeg vil hævde, at spørgsmålet om imødekommenhed under en eller anden form overfor opsparingen er et yderst kompliceret og under alle omstændigheder vidtgående statsfinansielt anliggende, som samtidig kan have sine sociale ugunstige virkninger, hvis man ikke bærer sig ganske overordentlig forsigtigt ad. Jeg vil derfor bede om, at det spørgsmål ikke anvendes til at forsinke ligningsloven. Jeg vil på forhånd anse det for umuligt, at der kan opnås nogen saglig behandling af hele dette problem i den efter min opfattelse relativt korte tid, der er til rådighed til behandling af ligningsloven.

Sidste år gennemførte vi loven, hvis jeg ikke husker fejl, den 20. eller 22. december. Det er af ganske overordentlig stor betydning af hensyn til det praktiske arbejde, at vi får ligningsloven gjort færdig en 10—14 dage før dette tidspunkt. De praktiske skatterådsfolk her i salen vil sikkert give mig ret heri, og det er så meget mere påkrævet i år, som det, hvis den 16 års grænse, jeg foreslår, virkelig gennemføres, vil være nødvendigt at trykke en blanket, som vi må lægge ind i selvangivelsesblanketten. Vi har naturnødvendigt måttet trykke dem i forvejen og har ikke kunnet vente med at sætte dette meget betydelige arbejde i gang, det tager også sin tid. Jeg vil i denne forbindelse, da vi taler om de tidsmæssige frister, vi nu engang råder over, meget anmode udvalget, som bliver nedsat, om at være mig behjælpeligt med at få det sagligt nødvendige arbejde overstået så betids, at vi kan få lovforlaget færdigt ikke uvæsentligt tidligere end sidste år.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller omtalte børnetilskudsproblemet og mente, at man ikke kan skyde skattefradragsbestemelsen vanskelighederne i skoene. Det mener jeg nu ganske afgjort, man kan. Hvis man skal gennemføre et børnetilskud for det

kommende års vedkommende — for at tage det som eksempel —, vil det sige, at vi skulle gennemføre et børnetilskud af en størrelse, der modsvarer det beløb, som man må indbetale i skat ved den anden luge på skattekontoret. Jeg er trods min ganske ordentlig store sympati for børnetilskuddet og for børnetilskudsynspunktet ikke sikker på, at det ikke ville kompromittere børnetilskudsordningen, og jeg mener, at man derfor må finde en anden form og et andet tidspunkt at gennemføre det på end den form, som bliver uheldig, så længe skattefradragsretten er en kendsgerning. Jeg går ud fra som givet, at det ærede medlem til sin tid vil diskutere skattefradragsretten sagligt med os andre. Det er klart, at det ærede medlem ikke kan tage noget agitationsstandpunkt på et så vigtigt område, det er noget, vi skal se på ud fra fornuftige og saglige grunde, som det nu engang er det ærede medlems sædvane på alle felter, og således må vi også kunne diskutere dette store spørgsmål. Det er jo ikke noget, man vurderer, efter som man synes, der er politiske muligheder deri. Det ærede medlems synspunkt skal vi snakke om så fornuftigt, som vi plejer. Jeg synes, vi skal vente med at diskutere det spørgsmål om børnetilskuddet, som her er rejst.

Det ærede medlem hr. Axel Sørensen ville have begrænsning for dem over 65 år, som har en bestemt formuestørrelse. Jeg er lidt ængstelig ved at komplicere den ordning, vi har gennemført, men er der konkrete eksempler, vi kan se på, kan det ske i udvalget, og vi kan så der vurdere, om der her er visse hensyn at tage.

Jeg er ked af, at jeg næppe denne gang kan imødekomme det ærede medlems ønske om en mulighed for hustruen til særskilt at underskrive selvangivelsen; jeg tror ikke, det kan klares. Jeg skal se lidt nærmere på, om der er mulighed for at gennemføre det på det nuværende tidspunkt, og vi kan jo tale om det i udvalget.

Det ærede medlem hr. Alfred Jensen spurgte mig, hvordan den skattelettelse, der her er tale om, vil indvirke på pristallet. Jeg må ganske åbent svare, at jeg ved det ikke. Jeg har ikke udbedt mig beregninger i så henseende. På den givne foranledning kan vi lade disse beregninger foretage og se nærmere på sagen, men jeg har som sagt